

Rok 1910.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. czerwca 1910.

Treść: (Nr. 116—122). 116. Obwieszczenie, o meldowaniu obcych w miejscowości Szczucin. — 117. Rozporządzenie, w sprawie zezwolenia gminie Buczacz na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa. — 118. Rozporządzenie, w sprawie zezwolenia gminie Dąbrowa na dalszy pobór opłat gminnych od spirytusu etc. — 119. Rozporządzenie, w sprawie zezwolenia gminie Knihinin wieś na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych etc. — 120. Obwieszczenie, o meldowaniu obcych w miejscowości Zegiestów. — 121. Obwieszczenie, o zaciągnięciu pożyczki 5,000.000 K na założenie w Galicyi akcyjnego banku przemysłowego. — 122. Ustawa, nadająca król. stoł. miastu Krakowowi prawo poboru opłat gminnych od rozpalających napojów spirytusowych, wina, piwa i miodu.

Nr. 116.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 30. kwietnia 1910 L. 6613/pr.,
o meldowaniu obcych w miejscowości Szczucin, powiatu Dąbrowa.

Postanowienia §§ 2, 3 i 5 obwieszczenia z 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, zmienia się odnośnie do miejscowości Szczucin, powiatu Dąbrowa w ten sposób, że meldowanie obcych przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w tej miejscowości, jakoteż donoszenie o dniu, w którym obcy opuszcza mieszkanie, niemniej meldowanie obcych przez osoby upoważnione do utrzymywania gospód odbywać się ma odtąd w c. k. Ekspozyturze policyi w Szczucinie.

Niniejsze obwieszczenie wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 117.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 2. maja 1910 L. 51.248, w sprawie zezwolenia gminie Buczacz na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na podstawie § 87 ustawy z dnia 3. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Buczacz na dalszy pobór opłat gminnych od piwa, przyzwolony początkowo ustawą z 4. października 1909 Dz. u. kr. Nr. 139, na przeciąg dwóch miesięcy, począwszy od 1. maja do końca czerwca 1910 w dotychczasowej wysokości i pod dotychczasowymi warunkami z tem zastrzeżeniem, że gmina nie będzie mogła dochodu z tych opłat zabezpieczyć inaczej jak tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:

Stanisław Bański w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 118.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 6. maja 1910 L. 48.655/10, w sprawie zezwolenia gminie Dąbrowa na dalszy pobór opłat gminnych od spirytusu, słodzonych napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Dąbrowa na dalszy pobór opłat gminnych od spirytusu, przyzwolony pierwotnie ustawą z 28. grudnia 1904 Dz. u. kr. Nr. 6 ex 1905 na przeciąg lat sześciu, począwszy od r. 1911 do końca roku 1916, tudzież na dalszy pobór opłat gminnych od słodzonych napojów spirytusowych piwa i miodu przyzwolony pierwotnie ustawą z 25. września 1901 Dz. u. kr. Nr. 96 na przeciąg lat dziewięciu, począwszy od roku 1911 do końca roku 1919 w dotychczasowej wysokości i pod dotychczasowymi warunkami z tem

ograniczeniem, że opłata od piwa pobieraną być może w wysokości 2 K 40 h od hektolitra tylko do końca 1914 r. w latach zaś 1915—1919 jedynie w wysokości 2 K od hektolitra.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 119.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 6. maja 1910 L. 51.249/10, w sprawie zezwolenia gminie Knihinin wieś na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa, maliniaku, wiśniaku i dereniaku.

Na podstawie § 81 ustawy z dnia 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36' Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Knihinin wieś na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, maliniaku, wiśniaku i dereniaku na przeciąg lat 5 począwszy od roku 1911 do końca roku 1915 w wysokości oznaczonej ustawą krajową z dnia 20. czerwca 1905 Dz. u. kr. Nr. 80.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 120.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 29. kwietnia 1910 L. 1555/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33 ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Żegiestów powiat Nowy Sącz.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne

mają stosować się także do miejscowości Żegiestowa powiat Nowy Sącz, z tą zmianą, że mieszkańcy tamtejszego Zakładu kąpielowego mają meldować przyjezdnych nie w Urzędzie gminnym w Żegiestowie, lecz u osoby przez c. k. Starostwo w Nowym Sączu do tego przeznaczonej.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu Sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§. 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Nr. 121.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 14. maja 1910
L. 5915/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 2. kwietnia 1910 raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 11. lutego 1910, którą upoważniono Wydział krajowy do zaciągnięcia imieniem kraju pożyczki w kwocie pięciu milionów koron celem założenia w Galicyi akcyjnego banku przemysłowego.

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Nr. 122.

U s t a w a

z dnia 15. kwietnia 1910, nadająca stoł. król. miastu Krakowowi prawo poboru samoistnych opłat gminnych od rozpalających napojów spirytusowych wina, piwa i miodu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

W y s o k o ś ć o p ł a t .

§ 1.

W obrębie gminy miasta Krakowa podlega konsumpcya poniżej wymienionych napojów do miasta wprowadzanych, lub w mieście wyrabianych następującym opłatom gminnym:

I. a) od rozpalających napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu przepisany alkoholomierzem da się oznaczyć, przy zawartości alkoholu mierzonego zapomocą studzielnego alkoholomierza przy temperaturze + 12° R.

1. nie więcej jak	30	stopni	opłaca się	21 K
2. " " "	40	" "	" "	28 "
3. " " "	50	" "	" "	35 "
4. " " "	70	" "	" "	49 "
5. " " "	90	" "	" "	63 "
6. więcej niż	90	" "	" "	70 "

od jednego hektolitra.

b) od rozpalających napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu przepisany alkoholomierzem nie da się oznaczyć, 55 K od hektolitra płynu bez względu na zawartość alkoholu.

Spirytus wolny od państwowego podatku jest także wolny od opłaty gminnej.

Od spirytusu, który wprowadzono z zastrzeżeniem uiszczenia państwowego podatku spożywczego, opłata gminna może być pobraną dopiero w chwili uiszczenia podatku państwowego.

II. a) od wina i moszczu winnego w beczkach	12 K
b) od wina we flaszkach	24 K
c) od wina musującego, tak zwanego szampańskiego	60 K

od hektolitra.

III. od moszczu owocowego 3 K od hektolitra.

IV. a) od piwa jakiegokolwiek gatunku z wyłączeniem porteru i piwa angielskiego 7 K

b) od porteru i piwa angielskiego 10 K od hektolitra.

V. od miodu:

a) przy produkcji 13 K od 100 klg. miodu przaśnego użytego do wyrobu;

b) wprowadzonego w obręb miasta Krakowa 11 K od hektolitra.

A) Pobór opłat gminnych od trunków w obrębie linii akcyzowej zamkniętego miasta Krakowa.

§ 2.

Ustanowione w § 1 opłaty gminne od trunków pobiera się:

a) przy wyrobie, o ile od nich pobiera się podatek państwowy za pośrednictwem organów państwowych, w przeciwnym razie przez organa gminne. W obu wypadkach pobór odbywa się w sposób rozporządzeniem wykonawczem wskazany;

b) przy wprowadzeniu w obręb linii akcyzowej przez te same organa, które pobierają liniowy podatek spożywczy.

§ 3.

W razie wywozu poza linię akcyzową trunków w § 1 ustęp I., IV. i V. oznaczonych przyznaje się zwrot uiszczonej opłaty gminnej, pod warunkami w przepisach wykonawczych oznaczyć się mającymi, w następującym wymiarze:

a) za spirytus, którego zawartość alkoholu studzielnym alkoholomierzem da się oznaczyć, 70 h od jednego litra czystego alkoholu w spirytusie się znajdującego;

b) za rozpalające napoje spirytusowe, których stopień siły studzielnym alkoholomierzem nie da się oznaczyć, po 21 K od hektolitra;

c) za piwo wszelkiego rodzaju zdatne do spożycia po 7 K od hektolitra;

d) za miód zdatny do spożycia po 4 K od hektolitra.

Postanowienia dotyczące pozwolenia na utrzymywanie prywatnych transiowych składów win w obrębie linii akcyzowej mają mieć zastosowanie co do opłaty gminnej od wina.

§ 4.

Napoje rozpalające, podlegające opłacie gminnej przeznaczone do przewozu przez okręg zamkniętego miasta Krakowa i jako takie w urzędzie liniowym zgłoszone, wolne są od opłaty gminnej pod warunkami unormowanymi w przepisach obowiązujących w tym względzie co do państwowego podatku spożywczego.

B) Pobór opłat gminnych od trunków na terytoryum miasta Krakowa, położonem zewnątrz linii akcyzowej.

§ 5.

Opłaty gminne w § 1 oznaczone pobierać może gmina miasta Krakowa na terytoryum miasta, leżącym poza linią akcyzową albo we własnym zarządzie, albo w drodze ugód, albo wreszcie przez wydzierżawienie.

Bliższe postanowienia w tym względzie będą zawierać przepisy wykonawcze.

§ 6.

Trunki sprowadzone z terytoryum położonego w obrębie linii akcyzowej miasta Krakowa i tam przy wyrobie lub wprowadzeniu opłacone, jeśli wywóz ich nastąpił bez zwrotu opłaty gminnej według postanowień § 3 nie podlegają ponownemu opodatkowaniu na terytoryum miasta Krakowa, położonem poza linią akcyzową.

Postanowienia karne.

§ 7.

Czyny lub zaniechania sprzeczne z postanowieniami niniejszej ustawy podlegają dochodzeniu i ukaraniu przez Magistrat miasta Krakowa jako władzę polityczną I. instancyi, w myśl przepisów o postępowaniu władz politycznych w sprawach dotyczących przekroczeń.

Przekroczenia, przez które opłata uszczuploną lub na uszczuplenie narażoną była, karze się grzywnami w wysokości dwu- do czterokrotnej, a przy szczególnie obciążających okolicznościach cztero- do ośmiokrotnej opłaty ukróconej, lub na ukrócenie narażonej, a w razie niemożliwości ściągnięcia grzywny, odpowiednią karą aresztu.

Za jeden dzień aresztu liczy się 10 K grzywny. Kara aresztu nie może przekraczać trzech miesięcy.

Oprócz kary należy dodatkowo wymierzyć i pobrać ukróconą opłatę.

Tok instancyi.

§ 8.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń Magistratu miasta Krakowa dotyczących wymiaru, poboru, tudzież zwrotu opłat gminnych od trunków, obowiązują odnośne postanowienia statutu miejskiego.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń karnych Magistratu, obowiązują przepisy rozp. minist. z 3. kwietnia 1855 Dz. u. p. Nr. 61.

Przepisy przejściowe.

§ 9.

Wszystkie osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają w obrębie miasta Krakowa zapasy przewyższające 25 litrów rozpalających napojów spirytusowych, a 100 litrów wina lub piwa, są obowiązane donieść o tem pisemnie pod rygorem kary oznaczonej w § 7. najpóźniej w 3 dni po wejściu w życie niniejszej ustawy organom, które w drodze przepisów wykonawczych do tego będą przeznaczone, podając równocześnie ilość tych trunków i miejsce ich przechowania, a to celem urzędowego dochodzenia, oraz zezwolić organom do tego powołanym na skontrolowanie dokładności doniesienia przez całkowite lub próbne zbadanie zapasów i dostarczyć pomocy przy ich badaniu.

Opłatę gminną oznaczoną w § 1 a przypadającą od zapasów przewyższających 25 litrów rozpalających napojów spirytusowych, a 100 litrów wina i piwa należy uiścić do 8 dni po dokonany przypisie.

Przy wymierzeniu tej dodatkowej opłaty gminnej należy od kwoty, przypadającej według postanowień niniejszej ustawy, potrącić całą dotychczas uiszczoną opłatę.

Postanowienia końcowe.

§ 10.

Przez czas ważności tej ustawy nie można pobierać dodatków gminnych do państwowego podatku spożywczego od wina, piwa i miodu.

§ 11.

Ustawa niniejsza obowiązuje od 1. stycznia 1911 r. do 31. grudnia 1917 r.

Postanowienia ustawy krajowej z 4. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 129 przestają obowiązywać z dniem 31. grudnia 1910.

§. 12.

Rozporządzenie wykonawcze do niniejszej ustawy wyda c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z c. k. krajową Dyrekcją skarbu i Wydziałem krajowym.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 15. kwietnia 1910.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r.

Haerdtl w. r.